

SKIDOR

Sveriges första slalom-SM.

SVERIGES FÖRSTA SLALOM-SM går om söndag i Östersund. 63 mer eller mindre kända herrar och 4 damer äro anmälda. Banan är cirka 400 meter lång med 100 meters fallhöjd, och portarnas antal lär bli 25—30, enligt vad tävlingsledare Olle Rimfors upplyser om. Endast de rena amatörerna få starta — skidlärarna uppe i de jämtländska turistorterna äro alltså avstängda.

Om intet oförutsett inträffar kommer Sven Eriksson, Selånger, att bli vårt lands första mästare i denna nya men så oerhört populära sport. Visserligen har han ingen större tävlingsrutin — i det fallet ha många av konkurrenterna försprång — men han är i fråga om säkerhet och skicklighet den överlägsne, och han tar ej större risker än han behöver. Selånger har dessutom sett så många stora utländska tävlingar och tränat ihop med så många celebriteter, att han ännu är i särklass i Sverige. Det visade han f. ö. i Åre i påskas.

Värsta konkurrenterna äro de unga Åre-bröderna Isberg, deras klubbkamrat Hansson samt Hedjerson.

Års-tävlingarna i påsk dominerades helt av Selånger, som hade bästa tiden i båda åken samt vann med 5 sek. över Sixten Isberg, vilken följdes av sin bror Ture och Hedjerson.

Om tävlingen rapporterar Olle Hallberg:

Åre-backen är utan tvivel den bästa vi har här i landet tack vare den stora höjdskillnaden. Banan mäter i det närmaste 600 meter med en höjdskillnad av 190 meter. Åkarna hade i dagens tävling 36 portar att passera. Tävlingen blev svår på grund av det hårda föret.

Selånger-Eriksson visade sin särklass samt nådde dagens bästa tid, 5,6. Han besitter fenomenal säkerhet; har god rutin och prima tävlingsnerver, åker lugnt och beräknande samt överlämnar ingenting åt slumpen.

Hassé Hansson, Åre, hölls som Selångers hårdaste konkurrent. Han hade nog också känslan av det stora ansvar, som vilade på honom, och tog för stora risker, i synnerhet i andra åket, där han efter att ha missat en port i första omgången satte allt på ett kort för att få dagens bästa tid. Men han gjorde en kullerbytta i ett förrädiskt gupp, cirka 150 meter från mål, och så var den då förstörd! Hedjerson hade dagens näst bästa tid men fick 5,4 sek. strafftillägg för en missad port.

Givetvis voro inte alla titelaspiranterna med i Åre, men det skulle förvåna, om någon outsider skulle dyka upp och hota de rutinerade hajarna, som verkligen nått riktigt god klass, även om de givetvis ej kunna jämföras med Alpernas fenomen. Ty man skall komma ihåg, att ännu så länge står den svenska slalom-åknings på en jämförelsevis låg nivå.

ETT INTRESSANT INTERNATIONELLT LOPP arrangeras som "utfyllnad". Distansen är 2 mil, och 40 löpare äro anmälda. De bästa ha fått följande nummer: 4) Kalle Lindberg, 5) Høggen, Norge, 9) Dahl, Orsa, 15) Lennart Lindberg, 16) Gösta Zackrisson, 19) Lif, 26) Matslova, 27) Atterday, 32) Kilafors-Olsson, 35) Sven Lundström, Hellas, 39) Håsjö-Dahlqvist, 40) Nordfjellmark, Norge.

Dahlqvist bör vinna loppet, trots att norrmannen bakom honom hör till sitt lands bättre. Det var han som för en tid sedan slog Kiruna-Larsson på 17 km. i Narvik, men det var väl mest en tillfällighet.

ONASVAARA-SPELEN UPPE I ROVANIEMI ha bjudit på många svenskfinska dueller. Åren 1927—1929 voro tävlingsdistanserna 10 och 30 km., och 1928 var det första året med representativt svenskt deltagande. Olle Hansson blev då tredje man på 30 km. efter Paananen och Niku. Sedan dröjde det till 1931, då det blev en hård duell mellan Algon Stoltz och Paananen. Först på sista milen lyckades finnen gå om den ledande svensken och hemföra en knapp seger. Trea blev svensken Mattsson. 1933 och 1934 var Kalle Heikkinen i högförm, och han genomkämpade då ytterst hårda dueller mot svenskarna; första året mot Nils Englund och sedan mot Utterström. Dessa minnesrika duster slutade med knappa finska segrar.

Efter dessa goda svenska insatser väntade man en svensk seger när som helst. Denna kom också året därpå, då Kiruna-Larsson gjorde sitt genombrott genom att på 17 km. besegra Pitkänen med 5 sek. "Uttern" avslutade då sin tävlingskarriär med att bli tredje man på 50 km. efter Pekka Niemi och Karppinen. 1936 blev det svensk triumf även på den längre sträckan, denna gång genom Englands seger över Pekka Niemi — i år blev ordningsföljden på 5-milen som bekant den omvända, medan Matsbo var trea.

DE NORRLÄNDSKA SKIDFABRIKERNÄ ha satt igång systematisk störvärkning på ett sätt som givetvis är bra för pojkar (som få goda platser, bra betalt och obegränsad ledighet under tävlings säsongen), men de komma nog att trassla till det ganska mycket för en del klubbar, ty åtskilliga stjärnor torde inom de närmaste åren komma att fastna för fabrikerens locktoner. Och värkningsarna bli säkert inledningen till en hel del split och kiv.

Tydligt är att de två Hudiksvalls-fabrikerne å ena sidan och Hägglunds i Ö-vik å andra komma att starta en hård dragkamp, speciellt om "udda stjärnor" som Lima-Hansson, Brännström och Dahlqvist. De två förnämnda uppges visserligen inte reflektera på platsbyte, men man kan ju inte så noga veta. Dahlqvist lämnar väl däremot sin klubb, vem det nu blir som får honom. Det har ju talats mycket om att han inte skulle vilja till någon skidfabrik utan ha annat jobb, och i Skellefteå lär det finnas goda möjligheter. Också Brännström lär fundera på denna stad, och då skulle de två nämnda plus Axel Wikström och Alvar Hägglund komma att bilda ett fruktansvärt lag, som såväl Ö-vik som Hudiksvall kommer att få fullt jobb med, vilka stjärnor de än skaffa.

Den norrländska industrin har för närvarande högkonjunktur, goda platser stå på lut både här och var, och därför kan det bli helt andra klubbar i teten än förr om åren. Man kan vara säker på, att sommaren och hösten kommer att användas väl.

